

EBA/GL/2016/05

07/11/2016

Riktlinjer

---

för kommunikation mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn av kreditinstitut och de lagstadgade revisorer och revisionsbyråer som utför den lagstadgade revisionen av kreditinstitut

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframgår Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 09.01.2017. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2016/05". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde, målgrupp och definitioner

2.1 Syfte

5. I enlighet med artikel 12.2 i förordning (EU) nr 537/20142 fastställer föreliggande riktlinjer kraven för en verkningsfull dialog mellan dels behöriga myndigheter med tillsyn över kreditinstitut (nedan kallade behöriga myndigheter respektive kreditinstitut), dels lagstadgade revisorer och revisionsbyråer som utför den lagstadgade revisionen av dessa institut (nedan kallade revisorer).
6. Syftet med riktlinjerna är att underlätta tillsynen av kreditinstitut genom att främja en effektiv kommunikation mellan behöriga myndigheter och revisorer.

2.2 Tillämpningsområde

7. Riktlinjerna ska gälla för kommunikation mellan behöriga myndigheter och revisorer när de utövar tillsyn respektive utför lagstadgad revision av dessa kreditinstitut.
8. Riktlinjerna avser särskilt kommunikationen mellan den behöriga myndigheten och kreditinstitutets revisor eller koncernrevisor (institutspecifik kommunikation, såsom den beskrivs i avsnitt 5), och kommunikationen mellan behöriga myndigheter och revisorer kollektivt (kollektiv kommunikation, såsom den beskrivs i avsnitt 6).
9. Riktlinjerna påverkar inte revisorns ”skyldighet att rapportera” som fastställs i artikel 63.1 i direktiv 2013/36/EU³ och artikel 12.1 i förordning (EU) nr 537/2014.

2.3 Målgrupp

10. Dessa riktlinjer vänder sig till de behöriga myndigheter som avses i punkt i i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010.

---

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

2.4 Definitioner

11. Om inget annat anges har de termer som används och definieras i direktiv 2006/43/EG⁴, förordning (EU) nr 537/2014 och direktiv 2013/36/EU samma innebörd i riktlinjerna. I riktlinjerna gäller följande definitioner:

Fördjupad kommunikation	Kommunikation i de fall som nämns i punkterna 22 och 23, på en mer frekvent, formaliserad och/eller dokumenterad grund, för att få större insikt i ett kreditinstitut när ett större tillsynsarbete ska göras eller behövs.
Väsentlig information	Information som erhålls vid tillsyn eller lagstadgad revision av ett kreditinstitut och som kan ändra eller påverka en behörig myndighets eller en revisors bedömning eller beslut som grundar sig på denna information när de utför sina respektive uppdrag.
Institutspecifik information	Information som avser ett specifikt kreditinstitut.
Branschspecifik information	Information som avser kreditinstitutets bransch som helhet eller del av.
Sakkunnig person	En person som arbetar för den behöriga myndigheten eller revisorn och som har den tekniska kompetens, kunskap och erfarenhet som krävs i ett särskilt ärende som behandlas.
Välunderrättad person	En person som arbetar för den behöriga myndigheten eller revisorn och som har tillräcklig och aktuell information om ett kreditinstituts verksamhets riskprofil, storlek och komplexitet med hänsyn till ett särskilt ärende som behandlas.
Befullmäktigad person	En person som arbetar för den behöriga myndigheten eller revisorn och som har laglig rätt att agera för organisationens räkning och kunna sprida information och, vid behov, fatta beslut i ett visst ärende som behandlas.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

Ansvarig för tillsynsenheten	Medarbetare hos den behöriga myndigheten som ansvarar för att organisera och samordna arbetet inom den tillsynsenhet som arbetar med tillsynen av ett kreditinstitut.
------------------------------	---

Tvåpartsmöte	Möte mellan den behöriga myndigheten och ett kreditinstituts revisor.
--------------	---

Trepartsmöte	Möte mellan den behöriga myndigheten, revisorn och kreditinstitutet.
--------------	--

---

3. Genomförande

Datum för tillämpning

12. Dessa riktlinjer gäller från och med den 31 mars 2017.

4. Allmän ram för kommunikation mellan behöriga myndigheter och revisorer

---

13. Både de behöriga myndigheterna och revisorerna ansvarar för att skapa en verkningsfull kommunikation sinsemellan i enlighet med första stycket i artikel 12.2 i förordning (EU) nr 537/2014.
14. Kommunikationen som ska upprättas mellan behöriga myndigheter och revisorer bör vara öppen och konstruktiv samt kunna anpassas efter oväntade framtida händelser.
15. Behöriga myndigheter och revisorer bör fastställa lämpliga processer och känna till dessa för att kunna bygga upp och säkerställa en verkningsfull kommunikation.
16. Behöriga myndigheter och revisorer bör bidra till en ömsesidig förståelse för varandras roller och ansvarsområden.
17. Parterna bör uppfylla sina egna ansvarsområden och den ena parten bör inte använda den andra partens arbete istället för att utföra sitt eget arbete. Kreditinstitutet som står under tillsyn bör vara huvudsaklig informationskälla för parternas arbete.
18. En verkningsfull kommunikation mellan behöriga myndigheter och revisorer bör underlätta utbyte av sådan information om kreditinstitutet som är relevant för de behöriga myndigheternas och revisorernas respektive funktioner. När information utbyts bör hänsyn tas till de behöriga myndigheternas och revisorernas olika ansvarsområden, vilka skiljer sig åt beroende på deras respektive funktioners olika omfattning och syfte.
19. All information som delas vid kommunikation mellan de behöriga myndigheterna och revisorerna omfattas av tystnadsplikt i enlighet med avdelning VII kapitel 1 avsnitt II i direktiv 2013/36/EU, och om revisorerna i god tro lämnar information som härrör från denna kommunikation till behöriga myndigheter så utgör det ingen överträdelse av eventuella kontraktsevenliga eller rättsliga begränsningar av utbyte av information i enlighet med artikel 12.3 i förordning (EU) nr 537/2014.
20. De behöriga myndigheternas kommunikation med revisorerna bör vara proportionerlig och myndigheterna bör använda sina resurser effektivt för att upprätta en verkningsfull kommunikation.
21. Syftet med att använda dessa riktlinjer proportionerligt är att anpassa kommunikationens olika delar mellan de behöriga myndigheterna och revisorerna såsom det anges i avsnitten 5

och 6 i dessa riktlinjer (den delade informationens omfattning, kommunikationsform, deltagare i kommunikationen, när och hur ofta kommunikationen sker, kommunikation med revisorer kollektivt) till kreditinstitutets storlek, interna organisation och karaktär, dess verksamhetens omfattning och komplexitet, så att målet för dessa riktlinjer nås på ett verkningsfullt sätt.

22. Fördjupad kommunikation bör framför allt bedrivas med revisorer av de kreditinstitut som nämns i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU (globala systemviktiga institut (G-SII)⁵ och andra systemviktiga institut (O-SII)⁶) och andra institut som behöriga myndigheter har fastställt utifrån en bedömning av kreditinstitutets storlek och interna organisation samt dess verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet.
23. Behöriga myndigheter bör dessutom löpande bedöma om det behövs en fördjupad kommunikation med ett kreditinstituts revisor på grund av ad hoc-frågor och kommande frågor, exempelvis
- nya väsentliga resultat från tillsynen eller den lagstadgade revisionen,
  - nya händelser som kan ändra riskbedömningen eller nivån på den tillsyn som görs av ett kreditinstitut,
  - en förändring hos den revisor som har utsetts till att utföra den lagstadgade revisionen av ett kreditinstitut (inklusive fall där en ny revisor kommer in på marknaden för lagstadgade revisioner av kreditinstitut),
  - avsked eller uppsägning av revisorn under revisionsuppdraget.

---

⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1222/2014 av den 8 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av metoden för att identifiera globala systemviktiga institut och för att fastställa underkategorier av globala systemviktiga institut (EUT L 330, 15.11.2014, s. 27).

⁶ EBA:s riktlinjer om kriterierna för att fastställa villkoren för tillämpning av artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU (CRD) i samband med bedömningen av andra systemviktiga institut (O-SII) (EBA/GL/2014/10).

5. Kommunikation mellan behöriga myndigheter och ett kreditinstituts revisorer.

Den delade informationens omfattning

Princip 1. Den information som delas bör vara relevant för båda parter arbetsuppgifter med hänsyn till hur väsentlig informationen är.

24. De behöriga myndigheterna bör i samarbete med revisorerna identifiera vilka områden som är av gemensamt intresse för både de behöriga myndigheterna och revisorerna, och där delning av information kan underlätta tillsynen och eventuellt inverka på den lagstadgade revisionen.
25. Vid övervägande av vilken information som ska delas bör hänsyn tas till hur väsentlig informationen är, däribland vilken sannolik betydelse och tänkbar effekt den kan få på tillsynen och den lagstadgade revisionen av kreditinstitutet.
26. Den typ av information som delas kan
  - a. vara institutspecifik,
  - b. vara branschspecifik,
  - c. beröra aktuella frågor,
  - d. beröra kommande frågor.
27. I bilagan till föreliggande riktlinjer finns en icke uttömmande förteckning över områden och frågor för vilka information bör delas mellan behöriga myndigheter och revisorer.
28. Behöriga myndigheter bör ta fram en förteckning över frågor som ska diskuteras i syfte att bidra till en verkningsfull kommunikation och delning av information. Före kommunikationen bör behöriga myndigheter rådfråga revisorerna om förteckningens lämplighet och uppmana dem att bidra till förteckningen.

Princip 2. Behöriga myndigheter bör begära att revisorerna delar information om alla frågor som är relevanta för tillsynen av kreditinstitutet.

29. Den information som begärs kan innefatta sådan information som rör vidtagna revisionsåtgärder, relevanta revisionsbevis och revisorernas slutsatser, när den behöriga myndigheten bedömer att denna information kan underlätta tillsynen.
30. Relevant information är information och kunskap som inhämtats vid den lagstadgade revisionen och som bland annat avser följande områden, vilka beskrivs närmare i bilagan till föreliggande riktlinjer med en icke uttömmande förteckning över frågor för varje område:
- a. Kreditinstitutets externa miljö och riskprofil.
  - b. Bolagsstyrning och intern kontroll.
  - c. Kreditinstitutets förmåga att fortsätta bedriva sin verksamhet.
  - d. Revisionsmetod.
  - e. Finansiella rapporter, värdering av tillgångar och skulder samt upplysningar.
  - f. Revisionsberättelse och revisorernas kommunikation med kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller revisionsutskott, eller ett organ med liknande funktioner inom kreditinstitutet, i betydande frågor som avser finansiell rapportering och kontrollfunktioner.
  - g. De viktigaste resultaten från revisionsåtgärderna och slutsatserna.
31. Vid fördjupad kommunikation bör de behöriga myndigheterna åtminstone diskutera frågor med revisorerna som rör revisionsmetod, revisionsberättelse och revisorernas kommunikation med kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller revisionsutskott, eller ett organ med liknande funktioner inom kreditinstitutet, i betydande frågor som avser finansiell rapportering och kontrollfunktioner, bland annat revisionsberättelsen och andra rapporter till revisionsutskottet som nämns i artiklarna 10 respektive 11 i förordning (EU) nr 537/2014 och som beskrivs mer utförligt i bilagan till föreliggande riktlinjer. Framför allt när det gäller diskussionen om revisionsmetoden kan de behöriga myndigheterna beakta resultat eller slutsatser från tillsynen av kreditinstitutet.

Princip 3. Behöriga myndigheter bör dela information med revisorer om ärenden som är relevanta för den lagstadgade revisionen av kreditinstitutet.

32. Relevant information som de behöriga myndigheterna och revisorerna bör dela innefattar frågor som dyker upp under tillsynsarbetet och som den behöriga myndigheten bedömer som relevant vid den lagstadgade revisionen av kreditinstitutet.

33. Relevant information är information och kunskap som inhämtats vid tillsynen och som bland annat avser följande områden, vilka beskrivs närmare i bilagan till föreliggande riktlinjer med en icke uttömmande förteckning över frågor för varje område:
- Kreditinstitutets externa miljö och riskprofil.
  - Bolagsstyrning och intern kontroll.
  - Kreditinstitutets förmåga att fortsätta bedriva sin verksamhet.
  - Finansiella rapporter, värdering av tillgångar och skulder samt upplysningar.
  - Bedömningar och åtgärder i samband med tillsynen.
34. Behöriga myndigheter kan dessutom informera revisorerna om aktuella och kommande frågor som påverkar kreditinstitutets bransch, såsom ändrade bestämmelser eller makroekonomisk utveckling samt resultat av tematiska och akademiska granskningar som har utförts inom kreditinstitutets bransch.

Kommunikationsform

Princip 4. Verkningsfull kommunikation mellan behöriga myndigheter och revisorer bör upprättas genom lämpliga kommunikationskanaler.

35. Kommunikationen kan grovt kategoriseras som
- skriftlig (till exempel e-post eller fax) och muntlig (till exempel fysiska möten eller kommunikation på distans såsom telefonsamtal),
  - regelbunden (till exempel revisionsberättelser) och ad hoc (till exempel text till nya förordningar).
36. Skriftlig kommunikation bör användas när tydlighet är viktigt och när kommunikationen måste registreras. Behöriga myndigheter bör överväga skriftlig kommunikation när kommunikationen avser följande:
- Revisionsberättelse och revisorers kommunikation med kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller revisionsutskott, eller ett organ med liknande funktioner inom kreditinstitutet, i betydande frågor som avser finansiell rapportering och kontrollfunktioner.
  - Resultat och slutsatser från vidtagna revisionsåtgärder och tillsynsarbete.
  - Komplicerade tekniska ärenden.

- Kommande ärenden.
- Ändrade bestämmelser.

37. Fysiska möten mellan behöriga myndigheter och revisorer bör hållas för att underlätta en öppen och verkningsfull kommunikation, framför allt vid fördjupad kommunikation.

Medverkande i kommunikationen

Princip 5. I kommunikationen bör sakkunniga, välunderrättade och befullmäktigade personer från båda parter medverka.

38. De viktigaste deltagarna i kommunikationen bör vara ansvarig person för tillsynsenheten och huvudansvarig revisor.
39. Vid kommunikation mellan andra personer än ansvarig person för tillsynsenheten och huvudansvarig revisor bör både ansvarig person för tillsynsenheten och huvudansvarig revisor utan onödigt dröjsmål informeras av sina respektive parter om de frågor som har diskuterats och om resultatet av kommunikationen.
40. Behöriga myndigheter bör undersöka om trepartsmöten kan behövas, särskilt vid fördjupad kommunikation. När behöriga myndigheter ska avgöra om detta behövs bör de beakta huruvida
- a. det behövs förtydliganden från kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller revisionsutskott, eller ett organ med liknande funktioner inom kreditinstitutet, för att en specifik fråga ska kunna diskuteras av de behöriga myndigheterna och revisorerna,
  - b. samordning krävs av åtgärder mellan den behöriga myndigheten, revisorn och kreditinstitutet.
41. Treparsmöten kan anordnas utöver eventuella tvåpartsmöten. Treparsmöten kan innefatta medlemmar från kreditinstitutets revisionsutskott, internrevisorer, experter med relevanta nyckelkontrollfunktioner eller medlemmar av kreditinstitutets ledning eller ledande befattningshavare.
42. Om den behöriga myndigheten anser att det skulle underlätta tillsynsarbetet, och med hänsyn tagen till den yrkessekretess som fastställs i unionens eller nationell lagstiftning, kan de behöriga myndigheterna bjuda in andra relevanta myndigheter (exempelvis sådana som ansvarar för tillsyn av finansiella marknader, offentlig tillsyn av revisorer eller resolution av kreditinstitut) till mötena med revisorerna eller informera dessa myndigheter om resultatet av samtalen med revisorerna.

43. För att kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna och revisorerna ska vara verkningsfull bör kommunikationens kontinuitet säkerställas oavsett omsättning av den personal som deltar. Behöriga myndigheter bör registrera kommunikationen internt för att säkerställa att efterträdare till de medarbetare som för tillfället medverkar i kommunikationen kan få tillräcklig information om tidigare kommunikation. Informationen kan bestå av följande:
- Protokoll från kommunikationen eller en sammanfattning av protokoll.
  - Centrala frågor som har diskuterats.
  - Slutsatser av diskussioner.
  - Framtida åtgärder.

Kommunikationens frekvens och tidpunkt

Princip 6. Kommunikationen mellan behöriga myndigheter och revisorer bör ske så ofta det behövs för att säkerställa att relevant information delas i tid.

44. Behöriga myndigheter bör se till att kommunikationen med revisorerna sker med lämplig regelbundenhet och i rätt tid för att säkerställa att information om de relevanta frågor som har identifierats under deras respektive arbete delas i rätt tid.
45. Behöriga myndigheter bör rådfråga revisorerna om hur ofta och när det är lämpligt att kommunikationen sker.
46. Kommunikationen kan ske när som helst under tillsynsarbetet eller revisionsåtgärderna, bland annat vid ett eller flera av följande tillfällen:
- När tillsynsinspektionerna (i eller utanför lokalerna) förbereds och planeras.
  - När tillsynsinspektionerna (i eller utanför lokalerna) genomförs.
  - När tillsynsinspektionerna (i eller utanför lokalerna) har genomförts.
  - När den lagstadgade revisionen förbereds och planeras.
  - Innan revisionsberättelsen undertecknas.
  - När revisionsberättelsen har undertecknats.
47. Behöriga myndigheter bör löpande bedöma om kommande frågor medför att kommunikationens frekvens och tidpunkt måste justeras eller om kommunikation måste börja ske på ad hoc-basis. Det kan handla om frågor som påverkar hela kreditinstitutets

bransch eller delar av den (såsom makroekonomiska förhållanden) eller frågor som påverkar ett specifikt kreditinstitut (exempelvis resultat från tillsynsarbetet eller revisionsåtgärderna, eller ärenden där det behövs ytterligare förtydliganden i en specifik fråga).

48. Vid fördjupad kommunikation bör ett tvåpartsmöte hållas minst en gång per år.

6. Kommunikation mellan behöriga myndigheter och revisorer kollektivt

---

Princip 7. Kommunikationen mellan behöriga myndigheter och revisorer kollektivt bör ske så ofta som det behövs för att säkerställa att information delas i tid om frågor som är relevanta för tillsynsarbetet och den lagstadgade revisionen av kreditinstitut.

49. Behöriga myndigheter och revisorer kollektivt (såsom en grupp revisorer eller en yrkesorganisation som representerar revisorer) bör sträva efter en gemensam förståelse för aktuella och kommande händelser som är relevanta för tillsynsarbetet och den lagstadgade revisionen av kreditinstitut.
50. Behöriga myndigheter bör träffa revisorerna kollektivt minst en gång om året, oberoende av de möten som anordnas individuellt mellan den behöriga myndigheten och revisorn av ett eller flera kreditinstitut.
51. Kommunikationen kan ske när som helst under tillsynsarbetet eller revisionsåtgärderna, och de behöriga myndigheterna bör fråga revisorerna hur ofta och när kommunikationen bör ske.
52. I bilagan till föreliggande riktlinjer finns en icke uttömmande förteckning över områden och frågor för vilka information vid behov kan delas mellan de behöriga myndigheterna och revisorer kollektivt.
53. Om den behöriga myndigheten anser att det skulle kunna underlätta tillsynsarbetet kan den bjuda in andra behöriga myndigheter som ansvarar för tillsyn av kreditinstitut eller relevanta myndigheter (såsom myndigheter med ansvar för tillsyn av finansmarknader eller statlig tillsyn av revisorer) och föreningar (såsom föreningar som representerar bankindustrin, redovisnings- eller revisionsbranschen) till dessa kollektiva möten eller informera myndigheterna och föreningarna om resultatet av samtalen med revisorerna.

Bilaga – Områden och frågor som kan komma att tas upp i kommunikationen mellan behöriga myndigheter och revisorer

---

54. I denna bilaga finns en icke uttömmande förteckning över områden och frågor för vilka information vid behov kan delas mellan de behöriga myndigheterna och ett kreditinstitut revisorer eller revisorer kollektivt, beroende på vad som är lämpligt, i samband med tillämpningen av dessa riktlinjer. De frågor som förtecknas nedan har grupperats efter ämnesområden, oberoende av vem som tillhandahåller informationen.

Kreditinstitutets externa miljö och riskprofil

- a. Riskbedömning och omfattning: den behöriga myndighetens och revisorernas bedömningar mot bakgrund av den externa miljön och kreditinstitutets resultat, affärsmodell, företagsstruktur, riskkoncentration och riskaptit (inbegripet ändringar av dessa faktorer).
- b. Ändrade bestämmelser.
- c. Ändrade redovisnings- eller revisionsstandarder.
- d. Makroekonomisk utveckling som påverkar kreditinstitutets bransch.

Bolagsstyrning och intern kontroll

- a. Kultur, filosofi och verksamhetsstil inom kreditinstitutets styrande organ (inbegripet kvalitet på företagsstyrning och koncentration/fördelning av makt bland ledamöterna i det styrande organet).
- b. Lämplighet hos medlemmarna av kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller ledamöter i revisionsutskottet eller i det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet, när det gäller viktiga frågor som rör finansiell rapportering och kontrollfunktioner (inbegripet genomförandet av strukturella interna ledningsförändringar och organisatoriska omstruktureringsprocesser).
- c. Den roll som revisionsutskottet, eller det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet, spelar i tillsynen av den finansiella rapporteringsprocessen.

- d. Kvaliteten på relationerna mellan revisionsutskottet eller det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet, och revisorerna.
- e. Iakttagelser om den interna kontrollen (till exempel revisorernas uttalande om den beskrivning, som ingår som en del i företagsstyrningsrapporten i enlighet med artikel 20 i direktiv 2013/34/EU⁷, av huvuddragen i systemen för internkontroll och riskhantering med hänsyn till processen för finansiell rapportering, styrningens effektivitet, kontrollmiljön, tillämpning och övervakning av kontroller, kvaliteten på nyckelkontrollfunktioner och it-system), resultaten av de interna kontrolltester som utförts av revisorn och deras konsekvenser för revisionsmetoden (till exempel hur de påverkar i vilken utsträckning man utför direkt verifiering eller använder experter i den lagstadgade revisionen).
- f. Betydande brister i de interna kontrollprocesserna (till exempel påtagliga svagheter i kontrollen som identifierats i kreditinstitutets processer för finansiell rapportering) och revisorernas iakttagelser i frågor som rör ansvarsfördelningen bland medlemmarna av kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller revisionsutskottet eller medlemmarna i det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet, i fråga om övervakningen av kreditinstitutets strategiska inriktning eller kreditinstitutets skyldigheter med hänsyn till dess ansvarighet. Detta kan innefatta, när så är relevant, revisorns iakttagelser om effektiviteten i den interna revisionsfunktionen, riskhanteringsfunktionen och regelefterlevnadsfunktionen (inbegripet bedömningen av bedrägeririsker, särskilt till följd av svagheter i den interna kontrollen).

Kreditinstitutets förmåga att fortsätta bedriva sin verksamhet

- a. Bedömning av de risker som är förbundna med ett kreditinstituts fortsatta verksamhet, inbegripet kapitaltäckningsrisker (som kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk och minimikrav på kapitalbas och kvalificerade skulder), stora exponeringar, bruttosoliditet, likviditet och finansieringsrisker.
- b. Iakttagelser på områden med potentiella risker i fråga om anseende och risker till följd av kreditinstitutets icke-efterlevnad av rättsliga krav (inbegripet materiella, faktiska eller potentiella rättsprocesser och rättstvister).

Revisionsmetod

- a. Väsentlighet i planering och genomförande av den lagstadgade revisionen.
- b. Användning av externa experter i den lagstadgade revisionen.
- c. Användning av interna revisorers arbete i den lagstadgade revisionen.

---

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- d. Tillämpning av redovisningsprinciper och ändringar av dessa.
- e. Källor till potentiell partiskhet i ledningen.
- f. Områden där betydande risker identifierats.
- g. Särskilt arbete som gjorts av revisorn med avseende på specifika transaktioner (som också kan ha krävt användning av experter).
- h. Betydande svårigheter som tillstött under den lagstadgade revisionen (inbegripet meningsskiljaktigheter mellan revisorer och medlemmar av kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller revisionsutskottet eller det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet).
- i. Omständigheter som har lett till en betydande förändring i revisionsplaneringen.

Finansiella rapporter, värdering av tillgångar och skulder samt upplysningar

- a. Synpunkter och bedömningar om viktiga riskområden och antaganden, inbegripet betydande transaktioner och värderingar (till exempel på områden som beräkning av avsättningar till förlustreserv och värdering av finansiella instrument).
- b. Redovisningsmetoder och områden där osäkerheten i uppskattningarna är betydande (till exempel områden som beräkning av avsättningar till förlustreserv och värdering av finansiella instrument).
- c. Kritiska redovisningsuppskattningar och indikationer på partiskhet i ledningen
  - i. om ett kreditinstitut genomgående använder värderingar som uppvisar ett optimistiskt eller pessimistiskt mönster, inom ramarna för godtagbara värderingar, eller andra indikationer på möjlig partiskhet i ledningen, eller
  - ii. om ett kreditinstitut genomför transaktioner för att uppnå ett visst redovisnings- eller regleringsresultat, så att redovisningen eller regleringen blir tekniskt godtagbar, men transaktionernas innebörd förblir oklar.
- d. Oriktigheter i den finansiella rapporten (korrigerade och okorrigerade) som identifierats under den lagstadgade revisionen och revisorernas bedömning av dem.
- e. Relevans och tillförlitlighet hos upplysningarna i den finansiella rapporten mot bakgrund av lagstadgade rapporteringskrav samt risker, transaktioner, bedömningar och antaganden som diskuterats under aktuella och tidigare möten.

Revisionsberättelse och revisorernas kommunikation med kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare eller revisionsutskott eller det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet, i betydande frågor som avser finansiell rapportering och kontrollfunktioner

- a. Revisionsberättelse i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 537/2014.
- b. Kompletterande rapport till revisionskommittén i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 537/2014.

De viktigaste resultaten från revisionsåtgärderna och slutsatser

- a. Frågor som har identifierats under den lagstadgade revisionen och som kommunicerats till kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare, revisionsutskott, eller det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet, såsom brister i den interna kontrollen som enligt revisorernas professionella bedömning förtjänar ledningens uppmärksamhet.
- b. Viktiga frågor som diskuterats ingående med kreditinstitutets ledning, ledande befattningshavare, revisionsutskott eller det organ som har motsvarande funktioner inom kreditinstitutet.

Bedömningar och åtgärder i samband med tillsynen

- a. Tillsynsåtgärder som vidtagits med avseende på kreditinstitutet.
- b. Frågor som härrör från nyligen genomförda riskbedömningar och granskningar som avser institutet i fråga (till exempel i samband med översyns- och utvärderingsprocessen [SREP]⁸).
- c. Resultaten av tematiska granskningar och akademiska granskningar som utförts av den behöriga myndigheten inom kreditinstitutets bransch.
- d. Iakttagelser som härrör från ett kreditinstituts lagstadgade rapportering, inbegripet föreskrivet kapitalkrav.
- e. Efterlevnad av rättsliga krav och tillsynskrav.

Övrigt

- a. Frågor som diskuterats under tidigare år och möten, i den mån de fortfarande bedöms som relevanta.
- b. Frågor som rör utnämning, ändring, avsked eller uppsägning av den revisor som utsetts för att genomföra den lagstadgade revisionen.

---

⁸ EBA:s riktlinjer (EBA/GL/2014/13) utfärdade i enlighet med artikel 107.3 i direktiv 2013/36/EU.

- c. Ytterligare frågor som härrör från den lagstadgade revisionen, såsom frågor rörande befintliga eller nya krav enligt EU-lagstiftning eller nationell lagstiftning.
- d. Återkoppling angående kvaliteten i kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna och revisorerna och möjliga åtgärder för att förbättra kommunikationen.